د یونس نبي کتاب

د کتاب پېژندنه

د یونس نبي کتاب د سپېڅلي کتاب د نورو پیغمبرانو د کتابونو سره فرق لري، دا د یونس نبي په هکله یوه کیسه ده. په دې کتاب کې مونږ یو نبي وینو چې سرغړونه کوي، خو بې‌دینه او کافران کشتۍ چلوونکي توبه وباسي او یو قدرتمند پاچا خپل ځان عاجز کوي. دا کتاب د یوې پوښتنې سره پای ته رسیږي چې په هغه کې ټولو لوستونکو ته یوه وینا ده: ایا دا ستاسو دپاره ښه خبره ده چې خدای ستاسو د دښمنانو سره مینه وکړي؟ خدای یونس ته وویل چې نینوا یعنې د آشور د لویې امپراتورۍ پایتخت ته لاړ شي، یعنې د اسراییلو سرسخته دښمنانو ته. خو یونس نه غوښتل چې د خدای د پیغام سره هلته لاړ شي، ځکه چې هغه په دې باندې باور درلود چې خدای به د ښار د جوړولو نقشه عملي نه کړي. سره له دې چې تګ ته راضي نه ؤ، خو بیا یې هم اطاعت وکړ او په پای کې کله چې د هغه د عذاب او فنا کېدلو پیغام ربښتیا نه شو، نو غمجن شو.

دا کتاب په خپل مخلوق باندې د خدای د مطلق حاکمیت تصویر ښکاره کوي. خو د ټولو نه زیات دا تصویر خدای د مینې او رحمت د خدای په توګه څرګندوي چې دا غوره ګڼي د دې په ځای چې د خپل قوم دښمنانو ته سزا ورکړي او له منځه یې یوسي، هغوی وژغوري.

د موضوعګانو لست

یونس او کشتیوانان: ۱ فصل

د یونس لومړنۍ دعا: ۲ فصل

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

یونس او د نینوا خلک: ۳ فصل
د یونس دوهمه دعا: ۴ فصل

یونس د څښتن څخه تښتي

۱ (۱) یوه ورځ څښتن د امتای زوی یونس ته وویل: (۲) «د نینوا لوی ښار ته لاړ شه او په
ضد یې وعظ وکړه. ځکه ما ولیدل چې د هغه ځای خلک څومره بدکاره دي.» (۳) خو یونس په
بلې خوا روان شو، په دې خاطر چې له څښتن څخه وتښتي. هغه یافا ته لاړ او هلته یې یوه کشتۍ
ولیدله چې هسپانیې ته روانه وه. هغه خپله کرایه ورکړه او د کشتیوانانو سره سپور شو چې هسپانیې
ته سفر وکړي او د څښتن څخه لیرې شي.

(۴) خو څښتن په بحیرې باندې یو قوي باد نازل کړ او دا توفان دومره تېز ؤ چې هغه کشتۍ د
ماتېدلو په خطر کې وه. (۵) ټول کشتیوانان ووېرېدل او هر یو خپل خدای ته فریاد وکړ. هغوی
بارونه بحیرې ته ورګوزار کړ، ترڅو کشتۍ سپکه شي. خو یونس د کشتۍ دننه لاندې ننوتی ؤ او
هلته په درانه خوب ویده ؤ. (۶) د کشتۍ مشر هغه ته ورغی او ورته وېې ویل: «څنګه ویده پروت
یې؟ پاڅه او خپل خدای ته فریاد وکړه! کېدای شي چې هغه په مونږ باندې رحم وکړي او زمونږ
ژوند وژغوري.»

(۷) بیا هغو کشتیوانانو یو بل ته وویل: «راځئ چې پچه واچوو چې دا معلومه کړو چې دا بلا د چا
له امله په مونږ باندې راغلې ده.» هغوی پچه واچوله او پچه د یونس په نوم وختله. (۸) بیا هغوی
د هغه څخه پوښتنې وکړې: «مونږ ته ووایه چې په دې کې څوک ملامته دی چې دا بلا یې په مونږ
باندې راوستې ده؟ ته څه کار کوې؟ د کوم وطن څخه راغلی یې؟ د کوم قوم څخه یې؟» (۹) هغه
په ځواب کې وویل: «زه یو عبرانی یم او د څښتن، د اسمان د خدای چې بحیره او ځمکه یې جوړ

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کړي دي، عبادت کوم.» ۱۰ یونس هغوی ته وویل چې زه د ښښتن څخه تښتم. نو کشتیوانان ډېر
وویرېدل او ورته ویې ویل: «دا تا څه وکړل!»

۱۱ توفان نور هم زیاتېده، نو هغوی د هغه څخه پوښتنه وکړه: «مونږ تا سره څه وکړو چې توفان
ودرېږي؟» ۱۲ هغه په ځواب کې وویل: «ما پورته کړئ او بحیرې ته مې ورګوزار کړئ، نو توفان
به غلی شي. ځکه زه پوهېږم چې دا لوی توفان زما له امله په تاسو باندې راغلی دی.» ۱۳ د دې
په ځای کشتیوانانو هڅه وکړه چې کشتۍ وچې ته وباسي. هغوی د خپل ټول قوت څخه کار
واخیست، خو توفان نور هم زیاتېده او هغوی څه ونه شو کولی. ۱۴ بیا هغوی ښښتن ته فریاد
وکړ: «ای ښښتنه، د دغه سړي د وژلو په خاطر مونږ مه مړه کوه او د هغه د مرګ مسوولیت زمونږ
په غاړه مه اچوه، ځکه چې تا ای ښښتنه، په خپله خوښه دا کار کړی دی.» ۱۵ بیا هغوی یونس
پورته کړ او بحیرې ته یې ورګوزار کړ او توفان سمدستي غلی شو. ۱۶ په دې کار هغه سړي د
ښښتن څخه ډېر وویرېدل او هغوی ښښتن ته قرباني وړاندې کړه او نذرونه یې ورکړل.

۱۷ ښښتن یو لوی ماهي ولېږه چې یونس ژوندی تیر کړي او یونس درې ورځې او درې شپې د
ماهي په ګېډه کې ؤ.

د یونس دعا

۲ ۱ د ماهي د ګېډې څخه یونس خپل ښښتن خدای ته دعا وکړه:

۲ په خپل تکلیف کې مې ای ښښتنه

تاته غږ وکړ

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

او تا ځواب راکړ

د مړو د نړی د ډېر ژور ځای څخه

ما فریاد وکړ د مرستې په خاطر

او تا واورېده

٣ تا زه ژورو اوبو ته ورګوزار کړم

د بحيرې تل ته

او سیلاب راګېر کړم

او زما په سر تېرې شوې ستا زورورې څپې

۴ نو ما وویل چې زه شړل شوی یمه

ستا له نظره څخه

خو بیا به هم زه سترګې واړوم

ستا د سپېڅلي کور خواته

۵ اوبه راباندې راغلې او ساه اخیستی نه شم

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

او شوې راچاپېرې له ما د بحيرې اوبه

زما د سر څخه راتاو شول د بحيرې واښه

٦ ورسېدم زه دغرونو بېخ ته

لاندې ځمکې تل ترتله راګېر کړمه زه

خو تا راووېستم ژوندی د مرګ له کندې څخه

ای څښتنه زما خدايه

٧ کله چې وتله زما ساه

نو ته مې راياد کړلې څښتنه

او زما دعا ورسېدله تاته

ستا سپېڅلي کور کې

٨ چې بې‌ارزښته بتانو ته کړي عبادت خوک

هغوی پرېښی خپل اميد دی د خدای د تلپاتې مينې

٩ خو د شکرګزارۍ په کولو سره

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

زه به وړاندې کړمه تاته قرباني

او ما چې منلی نذر، زه به يې ورکړمه

راځي خلاصون د څښتن له خوا نه

۱۰ بيا څښتن په ماهي باندې امر وکړ او ماهي يونس وچې ځمکې ته ورګوزار کړ.

يونس د څښتن اطاعت کوي

۳ ۱ بيا په دوهم ځل څښتن يونس ته وويل: ۲ «همدا اوس د نينوا لوی ښار ته لاړ شه او
هغه پيغام خلکو ته اعلان کړه چې زه يې تاته درکوم.» ۳ نو يونس د څښتن خبره ومنله او نينوا
ته لاړ. نينوا يو ډېر لوی ښار ؤ چې په ګرځېدلو کې يې درې ورځې لګېدلې. ۴ يونس د ښار په
منځ کې روان شو او د يوې ورځې له ګرځېدلو څخه وروسته هغه خلکو ته داسې اعلان وکړ:«نينوا
به په څلوېښتو ورځو کې وران شي!»

۵ د نينوا خلکو د خدای په پيغام باندې باور وکړ. نو هغوی دا اعلان وکړ چې هر يو تن بايد
روژه ونيسي او ټول خلک د لوی څخه نيولې تر کوچني پورې بايد د وير کالي واغوندي، ترڅو دا
وښايي چې توبه يې ويستلې ده.

۶ کله چې د نينوا پاچا د دې خبرې په هکله واورېدل، هغه د خپل تخت څخه پاڅېد، خپله
چينه يې وويستله، د وير کالي يې واغوستل او په ايرو باندې کښېناست. ۷ هغه د نينوا خلکو ته
داسې يو اعلان وکړ: «د پاچا او د هغه د درباريانو له خوا يو حکم وشو چې هېڅوک دې څه نه
خوري. ټول خلک او حيوانات، پادې او پسونه د خوراک او د څښاک څخه منع دي. ۸ ټول

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خلک او حيوانات بايد د وير کالي واغوندي. هر يو بايد په جدي توګه خداى ته دعا وکړي او د
خپلو بدو کارونو او زور زياتي څخه لاس واخلي. ۹ څوک پوهيږي؟ کېداى شي بياهم خداى
خپله پرېکړه بدله کړي او د خپل سخت قهر څخه راوګرځي، ترڅو مونږ هلاک نه شو.»

۱۰ کله چې خداى وليدل چې هغوى څه وکړل او څنګه هغوى د بدو لارو څخه راوګرځېدل، نو
هغه خپله پرېکړه بدله کړه او هغه تباهي يې ورباندې نازله نه کړه چې د هغې ګواښ يې کړى ؤ.

د يونس قهر او د خداى رحم

۴ ۱ يونس په دې باندې ډېر خفه ؤ او په قهر شو. ۲ نو هغه داسې دعا وکړه او ويې ويل:
«اى څښتنه، ايا دا هغه څه نه دي چې ما هغه وخت وويل کله چې زه په خپل وطن کې وم؟ له
همدې امله ما بېړه وکړه چې ترشيش ته وتښتم، ځکه زه پوهېدم چې ته رحيم او مهربانه خداى يې.
زر نه په قهرېږې او ستا تلپاتې مينه ډېره زياته ده، تا خپله پرېکړه بدله کړې او خلکو ته به سزا
ورنه کړې. ۳ نو اوس اى څښتنه، زما ژوند واخله، ځکه چې زما دپاره د ژوند څخه مرګ ډېر
ښه دى.» ۴ څښتن په ځواب کې وويل: «ته څه حق لرې چې په قهر شې؟»

۵ يونس د ښار ختيځ خواته لاړ او کښېناست. هغه د خپل ځان دپاره يو پناه ځاى جوړ کړ او د
هغې لاندې کښېناست، دا انتظار يې کاوه چې ووينې په نينوا باندې به څه پېښ شي. ۶ بيا
څښتن خداى يو بوټى راشين کړ چې په يونس باندې سيورى وکړي، ترڅو د هغه قهر سوړ کړي.
يونس د بوټي دپاره ډېر خوشحاله شو. ۷ خو په راتلونکې ورځ سهار وختي خداى يو چينجى
راولېږه او هغه بوټى يې وخوړ او هغه وچ شو. ۸ کله چې لمر راوخوت، خداى د ختيځ له خوا
تود باد راوالوزاوه او تر هغه وخته پورې لمر د يونس په سر باندې لګېده چې هغه کمزورى شو. هغه
غوښتل چې مړ شي او ويې ويل: «زما دپاره د ژوند څخه مرګ ډېر ښه دى.»

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۹ خو خدای هغه ته وویل:«ته څه حق لرې چې د بوټي په هکله په قهر شې؟» یونس په ځواب
کې وویل: «زه حق لرم چې په قهر شم، دومره په قهر شم چې مړ شم!»

۱۰ څښتن هغه ته وویل: «ته په دې بوټي باندې چې د هغه دپاره دې هېڅ زحمت نه دی ویستلی
او نه دې لوی کړی دی، زړه سوځوې. دا بوټی په یوه شپه کې راشین شو او په بله شپه وچ شو.
۱۱ نو ایا زه د نینوا په لوی ښار باندې زړه ونه سوځوم؟ هلته د یو لک او شلو زرو څخه زیات
خلک شته چې جاهلان دي او همدارنګه ډېر حیوانات په کې دي.»

تاسو یوښتني لرئ؟ +1 807.700.9066
afghanbibles.org © افغانستان ۲۰۲۳
Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.